

CONSILIORVM

S I V E

RESPONSORVM

AVGVSTINI BEROII BONONIEN.

I. C. PRAESTANTISSIMI

Volumen Tertium,

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias
distinctè continens,

*HAC POSTREMA EDITIONE AB
innumeris erroribus repurgatum.*

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo.

Venetijs, apud Franciscum Zilettum.

M D L X X V I I.

AUGUSTINI BEROLII IURISCONSULTI BONONIENSIS CONSILIORUM

Volumen Tertium.

MDCLXXII.

EPITOME.

- 1 Rescriptum ratione contrarietatis dicitur nullum.
- 2 Rescriptum noue commissionis dicitur subreptitium, & nullum, si in eorum de processu iam agitato non fiat. Et an sufficiat in genere, & suspiciter de illo, & de principalibus actis, seu articulis, & non de omnibus uicibus fieri, nu. 10. Et quare hoc mentio sic facienda, nu. 11.
- 3 Instantia cause perempta, omnia acta causa dicuntur perempta. Et quoniam, 13. & 16.
- 4 Instantia iudicis delegati sequuta morte delegantis post peremptioem instantie causa dicitur perempta. Contra num. 12.
- 5 In causis beneficiabilibus, & pendentiibus in auditorio Papae, & sacri palatii de iure canonico certa, & praefixa instantia non datur.
- 6 Clausula prout in beneficiabilibus, & secundum stylum sacri palatii apostolici in rescriptis posita quo modo intelligatur, & nu. 1.
- 7 Instantia quod non sit perempta, in dubio semper interpretanda.
- 8 Contrarietati sibi, & contraria proponere non dicitur, quia nullum sit praesertim, & aliud conditionaliter proponit.
- 9 Verbaliter ut asseritur, suspiciter, & impersonaliter in supplicatione prolata ad partem aduersam, & non ad ipsam supplicationem referuntur.
- 10 Instantia cause perempta, iurisdictionis iudicis delegati ad hunc durat, etiam si delegans mortuus fuerit.
- 11 Iurisdictionis iudicis per agitata coram eo, & per solam rescripti praesumptionem, ac aduersariem, & citatiuam commissionem ita perperit, quod morte delegantis non expirat.
- 12 Instantia perempta, effectus ad forum iudicis est auditorio non perit.
- 13 Instantia certa non est praefixa, quando causa commissa est summarie, sive scriptae, & figura iudicis, & prout in beneficiabilibus, ac secundum stylum sacri palatii apostolici.
- 14 Et quod haec clausula operetur, usque ad anim. 1.
- 15 Instantia prima de iure canonico, & in auditorio sacri palatii apostolici tempus certum, & praefixum non habet.
- 16 Clausula summarie, sive scriptae, & figura iudicis quid in causa ac commissis operetur.
- 17 Et ut in illis certis instantiis ipse limitati sit servanda usque ad num. 2.
- 18 Dicitur prout omnimodum denatur fructus uicibus. Et quando fiat iurisdictione, & retentione, quem sensum habeat.
- 19 Instantiam certi temporis limitatiuam causis non datur utitur est, multes sunt breuiores, quam instantiam praefixam datur.
- 20 Iudicis causam infra certum tempus limitatum expedire non tenetur, sed possunt quomodocumque quoties illis arbitrium in procedendo datur fuit.
- 21 Instantia causa non potest dici perempta ob lapsum temporis, & fatalium, quando situm sit, & culpa iudicis, uel superioris causa et alias instantiam certi temporis habens infra suum tempus non expediretur.
- 22 Rescripti factum ad negotium esse obiectum.
- 23 Pronunciatio super peremptione, uel non peremptione instantie non est necessaria ante, quam super negotio principali procedatur, quando in rescripto mandatur, quod a consilio de peremptione instantie, iudex aduersa eius lapsum resiliat, & si constiterit illud non esse peremptum, in causa, & super negotio principali procedat.

RESCRIPTVM NON CONTINERE CONTRARIETATE, & PROPTER REA NULLA NO DICI EX EO, QD PINSERTA SIT TRIA RESCRIPTO, & SUPPLICANS DICAT, INSTANTIA NO ESSE PEREMPTA, & POSITO ILLA, UT ASSECIAT, ESSE PEREMPTA, RESCRIPTIO NEQ PERAT. Et in rescripto nouae commissionis de processu iam agitato mentionem in genere fieri satis esse. Instantiaque perempta, iurisdictionem iudicis delegati adhuc durare, etiam mortuo delegante. Et causam commissam cum clausula summarie, sine scriptae, & figura iudicis, & prout in beneficiabilibus, ac secundum stylum sacri palatii apostolici non habere instantiam certam, & limitatam temporis, hic demonstrat.

CONSILIUM PRIMUM.

Dei Opt. Max. auxilio inuocato.

P L V A in presenti causa per parte aduersam opponitur illos de Zannetis, & primo rescriptum nouae commissionis, quod in eo extat quaedam praeserta supplicatione de directo contrarietatis ipsi rescripto, & ideo rescriptum ratione contrarietatis nullum dici debet, arg. l. 1. c. de tur. l. ubi repugnancia. si de reg. iur. c. sollicitudine. in fi. de rescri. & c. l. ea. 2. §. 2. na in praeserta praesupponitur instantiam esse peremptam, in nouo autem rescripto totum tria. Secundo opponitur rescriptum nouae commissionis esse subreptitium, quia in eo non exprimitur, nec mentio fit de processu agitato, nec de toto eius tenore, prout fieri debebat ad hoc, ut rescriptum uires haberet, iuxta c. 2. de do. & contu. c. inter monasteria. de re iud. & h. in c. ut debitus. de appell. Tertio opponitur, dictos de Zannetis non posse agere coram iudice dato in ultimo rescripto, na illius iudicis iurisdictione extincta fuit: quod quidem pars aduersa ita nititur demonstrare, quod ex quo instantia causa fuit perempta, oia quoque acta causae perempta dicuntur, arg. l. 2. c. ubi not. ff. de iud. solui, & h. in l. properat. c. de iud. Si igitur perempta sunt oia acta, dicitur et perempta iurisdictione iudicis delegati, sequuta morte Pontificis delegatis, qui de petisse re integra, hoc est nullis actis causae existentibus, quod peremptione instantie perierunt, & hoc arg. coram, quae habetur in c. gratum. in c. relatum. & in c. licet, ubi calus de offic. deleg. Nec obstat, si diceret, quod immo instantia adhuc duret, cum in hac causa non sit dare instantiam certam, & praefixam certi temporis, sed possit esse perpetua, prout est de iure canonico in causis beneficiabilibus, & in pedetibus in consistorio, seu auditorio Papae, & sacri palatii iuxta tex. cum ibi not. in c. veneranda. Aa s. bills.

tar., & sic uerè, & præsumptiuè ignorari dicebatur, per que uel quos, & hæc sunt expresse de mente Sali. in d. l. que fortuitis, in ult. col. Et ¶ quatinus Alex. in d. l. domos cõtrariu per plura uideatur tenere, & maxime quia inhabitantes nõ in lata, nec in leui, sed in leuissima culpa præsumuntur, ut per gl. §. præterea, Intli. quibus mod. toll. oblig. Per. de Anen. in consi. 320. Sali. in l. in iudicio, C. loca, & l. si nãdita, ff. de po. ri. & cõmo. rei nend. cõ. si. rament ipse loquitur in casu, in quo quis de leuissima culpa non tenetur, ut est in contra. su. locarionis, l. si ut certo, §. si nunc uideã, ff. com. mod. l. contra. sus, ff. de reg. iur. cum si. cõdu. ctor enim de incendio suoru familiaru, & suo non tenetur, quãnis culpa sua leuissima factu dicatur, iuxta §. 3. ff. de of. prætec. uigi. d. l. si uicidita, & Fel. in c. tua nos de senten. excommunic. quia conductor non tenetur de leuissima culpa, ut dictu est, non tamen ex hoc sequitur, quis contra inhabitantes dicatur fundata intentio, q. ipsi fuerint, qui incendiu fecerint, ut per Im. & Alex. etiam in d. l. domos. ¶ Nec obstat, q. statutũ illud in §. & si quis, p. si communes, conditionaliter requirat, q. uilla, seu commune prober ad hoc, ut excusetur, per quem damnu datu, uel incendium factum fuerit, & cum loquatur conditionaliter, requiritur uera, & plena probatio, nõ autem illa, quæ sit præsumptiuè, nam ea non dicitur uera, & propria probatio, ut habetur per doct. in rub. extra de prob. & per Bal. in rub. & l. si. C. de. ri. & Mod. in c. post. cessionem de prob. cum si. & uerba conditio. nis, seu conditiones debent in forma specifica, & uerè adimpleri, & maxime conditio, si probauerit. Lucius, l. hac conditione, l. qui heredi, & l. meius, ff. de condi. & demon. & non sufficit tunc probatio, quæ fieret per presumptiones Et iuris, & de iure, ut in d. l. lucius cum gl. iuncta l. si iudic, ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. & iaciant no. per Bar. in l. ait prætot in si. in si. uer. de re iud. Quia responderetur, q. uilla satis probat, ex quo de iure habet fundatam intentionem contra inhabitantes, ut supra Nec obstant prædicta, quia dico, q. illa conditio à statuto requiritur potuit per æquipollens adimpleri ab hæc eo, quod uerè, & proprie adimpleatur, nam cum sit conditio ne cõsaria à statuto imposta, quod hanc necessitatem probandi saltem causatam imponit, ad hoc, ut uilla releuetur, illa potuit per æquipollens adimpleri, & sic per iuris præsumptionem, quæ phationi æquipollens, immo ea dicitur euidens probatio, ut in l. di-

et imperator, ibique Bar. & alij, ff. de leg. 1. & factu not. per doct. in dictis rubricis extra, & C. de probat. & maximè in q. in quibus probatio difficilis esse solet, ut sunt ea, quæ de nocte sunt in domo, & in locis ab hominũ conuersatione remota iuxta ea, quæ uolunt doct. communiter maxime Mod. in c. tertio loco de proba. c. afferre, c. literis, & c. tertio loco, ibiq. Ab. extra de præsumpt. & Alberi. in 2. parte statutorum in q. 20. At d. l. lucius, d. l. meius, & d. l. qui hereditum alijs supra allegatis loquuntur de condit. uolunt. & ab homine appõsita ex uoluntate sua, & nõ ratione alicuius necessitatis etiam causatam, ut ex illis iuribus colligitur: Et hæc distinctio, & declaratio fait Bar. & omnium doctorum in l. galus, §. & quid sit tantum, ff. de lib. & posthu. ¶ Et ¶ q. impuratum sit Achilli, qui tales ministros adhibuerit, qui non solum fuerunt negligentes in faciendis conuiciam, & ignem magnum, sed etiam in custodiendo ignem ad cõ, q. dicatur esse in leui culpa, & teneatur etiam de culpa commissæ uedum in faciendis, sed & in omittendis, etiam si omissio contigisset ex uitio, & actu naturali, puta ob dormitionem, est optimus tex. qui nobis bene inseruit in l. si seruus, §. si fornicarius, ff. ad l. Aquil. ubi conductor, qui solum de lata, & leui culpa teneri solet, ut supra, teneatur de facto sui ministri, qui nõ solum ignem immisit, sed etiam de eo, qui male custodit, etiã si mala custodia obnitium, & actum necessarium, ac naturale in contigisset, quia ipsi mala electio ministri est impuranda, ut ibi: Est ergo ibi casus pulcherimus optime casu nostro inseruens, q. Achilles adhibendo, & terpen do tales suos ministros in leui culpa esse dicat. Non obstat, ¶ q. ut supra dictum est, in imo in leuissima culpa dici debet per Alex. in d. l. domos, & d. l. si uen dita cum alijs supra allegatis, quia illud est uerum, quando inhabitantes non intrassent, hoc est non fecissent in domo ignem, & præsertim magnum, & hoc non cogitaret, quia tunc præsumitur culpa leuissima inhabitantium factum, sed si constaret, & probatum fuisse, quod familiares, quos gratis custodiendi retinebat, ignem præsertim magnum immisissent, & fecissent, tunc culpa leui factum diceretur, & dominus de leui propter malam electionem ministrorum teneatur, ut dictum est, & ibi habetur, & optime faciunt ea, quæ posuit, in d. l. que fortuitis dicens hæc debere bene considerari. Laus Deo.

Confiliorum Clarissimi, Iureconsulti Augustini Beroij Bononicnsis volumen tertium explic.

Faint, illegible text in the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text in the right margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

